

Pozdravljeni!

Pošiljam vam zadolžitve za današnji dan.

Vaša učiteljica Mateja

NALOGE ZA ČETRTEK – 16. 4. 2020

glasba	Filmska glasba
slovenščina	Preverjanje s/z
matematika	Merjenje: Masa - dag in g
družba	Naselja v domači pokrajini
šport	Glej navodila učiteljice Damjane
domače branje	Lukey in njegov škorec

1. ura – **Glasbena umetnost**

Prejšnji teden ste poslušali pesmi iz filma o Kekcu. Danes se boste dve izmed teh tudi učili.

Besedili obeh pesmi prepisite (prilepite) v zvezek. Nad vsako napišite naslov pesmi, skladatelja (napisan zgoraj) in avtorja besedila (napisan spodaj).

Kekčeva pesem

Marjan Vodopivec

Kajetan Kovič

Kdor vesele pesmi poje
gre po svetu lahkih nog,
če mu kdo nastavi zanko,
ga užene v kozji rog.

Bistri potok, hitri veter,
bele zvezde vrh gora,
gredo z mano tja do konca
tega širnega sveta.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

Jaz pa pojdem in zasejem
dobro voljo pri ljudeh.
V eni roki nosim sonce,
v drugi roki zlati smeh.

<https://www.youtube.com/watch?v=0XViah7DJrM>

Mojčina pesem

Marjan Kozina

Fran Milčinski Ježek

**Ptička, ki sladko žgoliš,
vetrc, ki v vejah šumiš,
preko dobrav, nesi
pozdrav,
daleč tja v rodno mi vas.**

**In ko se vrneš, povej,
kdaj bo, kot bilo je prej,
kdaj spet domov, preko
bregov,
šla bom tja v rodno mi
vas.**

**Ptička ne poje mi več,
vetrc odjadral je preč,
sama sem spet, mrzel je
svet,
daleč je rodna mi vas.**

<https://www.youtube.com/watch?v=MhQVLNfyu0g>

SLOVENŠČINA - Preverjanje s/z

Preverite svoje znanje

1. Pred besedo vstavite ustrezen predlog **S** oz. **Z**. Nato izberite **pet besed** skupaj s predlogom in jih uporabite **v povedih**. Povedi napišite v zvezek za slovenščino.

* OPOMBA: Učenci, ki obiskujejo PUT, lahko zapišejo le tri povedi.

___ fantom, ___ kolesom, ___ opico, ___ avtom, ___ prijateljem, ___ golobom,
___ učbenikom, ___ zvezkom, ___ učiteljico, ___ ladjo, ___ avtobusom,
___ Ivanom, ___ sliko, ___ psom, ___ vrati, ___ kravo, ___ robotom,
___ Katjo, ___ glavo, ___ Damjanom, ___ nalivnikom, ___ Eriko,
___ stolom, ___ bratrancem, ___ žogo, ___ Gorazdom, ___ sekiro,
___ čevljem, ___ računalnikom, ___ čelado

Samo tole si moram
zapomniti:

T a S u H i
Š K a F e C
P u Š Č a

2. Pred besedo vstavite ustrezen predlog **K** oz. **H**. Pet besed skupaj s predlogom uporabite v povedih, ki jih zapišete v zvezek.

* OPOMBA: Učenci, ki obiskujejo PUT, lahko zapišejo le tri povedi.

___ fantu, ___ klovnu, ___ odru, ___ avtu, ___ prijatelju, ___ golobu, ___ kači,
___ cirkusu, ___ letalu, ___ morju, ___ vodi, ___ Ivanu, ___ bazenu, ___ psu,
___ vratom, ___ konju, ___ obali, ___ Katji, ___ glavi, ___ Damjanu,
___ kravi, ___ hiši, ___ stolu, ___ pouku, ___ zidu, ___ Gorazdu,
___ učitelju, ___ kuharici, ___ hladilniku, ___ žirafi

Samo tole si
moram zapomniti:

kg
H

Pri zapisu povedi **pazi** na veliko začetnico, ločilo na koncu povedi ter čitljiv zapis. Ne pozabi naslov in datum.

MATEMATIKA - Merjenje: Masa - dag in g

Danes boste spoznali enoto **gram**, z njo tehtamo lažje predmete.

PRIMERJAJMO dag IN g S TEHTANJEM;

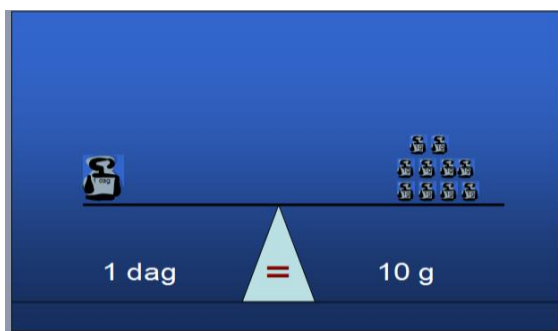
Na eno stran tehtnice postavite utež 1 dag, na drugo stran polagajte uteži v vrednosti gram.

1. korak:

PREDVIDEVAJTE, koliko g boste morali položiti na drugo stran, da se bo tehtnica uravnesila.

2. korak:

UGOTOVITEV: tehtnica se je uravnesila, ko ste na drugo stran naložili 10 g.

$$1 \text{ kg} = 100 \text{ dag}$$

$$1 \text{ dag} = 10 \text{ g}$$

$$100 \text{ dag} = 1 \text{ kg}$$

$$10 \text{ g} = 1 \text{ dag}$$

SKLEPAJTE, koliko g je 1 kg.

$$1 \text{ kg} = 1000 \text{ g}$$

$$1000 \text{ g} = 1 \text{ kg}$$

Odprite učbenik za matematiko na strani 72 in 73. Prikazani so medsebojni odnosi enot za maso: kg, dag in g.

Ustno reši naloge na isti strani 1, 2, 3 in 4.

Naloge 5, 6 in 7 **reši v zvezek**.

DRUŽBA - Naselja v domači pokrajini

Ustno ponovite:

Primerjajte podeželsko in mestno naselje!

Poimenujte podeželska naselja! (vas, zaselek)

Poimenujte mestna naselja! (mesto, velemesto)

Naštejte velemesta v Sloveniji!

V učbeniku za družbi si na strani 66 in 67 **preberite** snov in si **oglejte** slike.

Učno snov preoblikujte v miselni vzorec in ga zapišite v zvezek.

V pomoč vam bodo naslednje vprašanja in že strnjena snov, ki je spodaj.

- *Po čem se naselja razlikujejo?*
- *Kaj je središčno naselje?*
- *Utemelji, zakaj je Novo mesto središčno naselje!*
- *Poimenuj naselja glede prevladujoče dejavnosti!*

Večja mesta v pokrajini so po navadi

SREDIŠČNA NASELJA. To so naselja,

kamor prihajajo ljudje po različnih opravkih, npr. na delo ali v šolo.

VRSTE NASELIJ: glede na prevladujočo dejavnost

- **SPALNA NASELJA**

V njih ni različnih dejavnosti. Ljudje odhajajo na delo drugam.

Za ta naselja je značilen umirjen promet

(30 km/h).

- **TURISTIČNA NASELJA**

Prepoznamo jih po hotelih, športnih

objektih, parkih.

- **POČITNIŠKA NASELJA**

So naseljena običajno le ob koncu tedna in med počitnicami. Prepoznamo jih po vikend hišicah.

- **KMEČKA NASELJA**

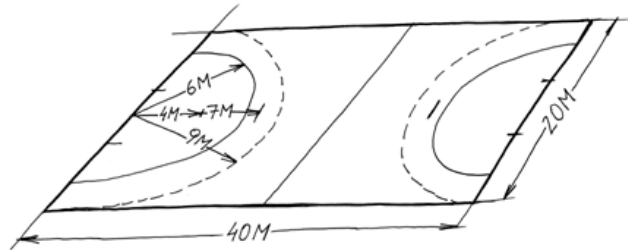
Kmečka naselja prepoznamo po kmetijah in pridelovalnih površinah.

Niso več tipična (kmečke hiše izginjajo).

ŠPORT

Danes bomo spoznali ROKOMET. To je ekipna igra, ki se igra na igrišču, velikem 40x20m.

V rokometu poznamo naslednje tehnične elemente:

1. Lovljenje in podajanje žoge spada med osnovne elemente rokometne igre. Med osnovne sodijo: komolčna podaja, podaja z dolgim zamahom iznad glave, podaja iz naleta, rugby podaja z obema rokama in podaja od tal.

2. Streljanje na vrata K osnovnim strelom prištevamo: strel z dolgim zamahom iznad glave s tal, strel v skoku, strel s padcem.

3. Odkrivanje

Odkrivanje pomeni gibanje po igrišču z namenom, da mu soigralec lahko poda žogo.

4. Varanje

Varanja izvajajo igralci z namenom, da bi preslepili nasprotnikove igralce.

5. Preigravanje

Preigravanje je aktivnost, ki jo igralci najpogosteje izvajajo z žogo.

LOVLJENJE ŽOGE

V [VIDEOPOSNETKU](#) boste lahko omenjene prvine spremljali in jih doma poskusili vaditi. Poiščite si primerno žogo, lahko je tudi teniška žogica. Bodite pozorni na naslednje elemente:

Drža žoge – ker je žoga manjša od košarkarske, sta dlani bliže skupaj, prsti odprti navzven.

Komolčna podaja – stopim z nasprotno nogo (kot podajam) rahlo naprej, dvignem roko s katero bom podal, pri tem dvignem komolec v višini rame, primem žogo s prsti. Gibanje začne komolec, nadaljuje podlaht in zaključi zapestje; po podaji se nadaljuje gibanje zamašne roke do kolena nasprotne noge.

Vodenje žoge – vodim samo z eno roko naenkrat, vodenje je navpično.

Vaje delate sami in potem še ob steni ali v paru. Lahko vas je tudi več. Če delate vaje v stanovanju, bodite pozorni, da ne boste česa razbili. Delajte previdno;

Naredite še raztezne vaje, atletske poskoke in vaje za moč: 15x počep, 15x poskok visoko kolena, 10x izpadni korak v stran, 10x skleca na kolenih, 15x trebušnjaki in 15x dvig nog (v leži hrbtno).

Tedaj je Lukca zgrabila trda roka za jopič na hrbtu. Nekdo ga je z vso silo potegnil od line. Prestrašen je vzkliknil in se ozrl. . .

Pred njim je stal neki dolgin v beli obleki. Gledal ga je tako strašno, kakor da ga hoče požreti. Polglasno, sikajoče so mu jezne, nerazumljive besede letele iz ust.

Lukec ni vedel, kaj se z njim godi. Bilo mu je, kakor da je iznenada padel v gnezdo razbojnikov. Jasno mu je bilo le, da mora bežati. Popadel je škorca in jo hotel odkuriti. Tedaj je od zadaj začutil brco, da se je opotekel po tleh.

»Aj!« je zaječal, se naglo pobral in stekel skozi vrata.

Znova se je znašel na temačnem hodniku. Vrata so vodila na vse strani. Bil je tako preplašen in zmeden, da ni našel izhoda.

V kotu so ležali svitki vrvi, kupi rešilnih pasov in sivega platna. Lukec je počenil v kot za vrvi in privijal škorca na prsi. Bal se je, da ga ne najde dolgin. Da bi le Klepec ne zavpil! »St, st!« mu je tiho šepetal in mu pretil s kazalcem. Škorec je gledal dečka in molčal. Zdelo se je, da se tudi on boji, zakaj burno mu je bilo srce.

Nenadoma so zapeli koraki. Prihajala sta dolgin in možak v sivi obleki, ki je plezal na ladjo. Govorila sta tiho, a zelo razburjeno. Lukec se je ves sključil v mračni kot, da bi ga ne opazila. Da bi škorec ne zavpil, ga je zgrabil za kljun in mu ga tiščal. Ptič se je obupno izvijal in ga s kremplji opraskal po roki.

»Potep, potep!« se je drl Klepec in skakal po vrveh, ko se mu je slednjič posrečilo rešiti se. »Bedak! Bedak!«

No, škorec je tedaj že lahko vpil, tujca sta bila že odšla. Lukec je bil na pol mrtev od srahu. Prisluhnil je. Nič. Našel je izhod in se splazil na krov.

Trčil je ob dolgina, ki ga je srdito premeril z očmi. Bil je sam, njegov tovariš je bil nekam izginil. Lukca je mrzlo spreletelo. Umaknil je pogled in stopil k materi.

»Kaj si si naredil?« ga je vprašala, ko je opazila, da ima opraskano roko.

Lukec se je ozrl. Dolgin je bil še vedno v bližini in ga je prebadal s pogledom. Ta pogled mu je grozil, naj molči. Saj bi se Lukec tudi brez tega ne upal povedati, da je stopil v prepovedani prostor.

»Škorec me je opraskal,« je rekel.

Molče je gledal na mesto. Parnik se je počasi oddaljeval od brega.

11

Škorec je nenadoma zbolel. Neko jutro ni skočil na posteljo kakor po navadi, da bi zbudil Lukca. Stiskal se je v kot in klavrno povešal glavo.

»Klepēc, Klepec!«

Ptič je žalostno pogledal dečka, nato je zopet povесil kljun.

Lukca je zaskrbelo. Kaj je Klepcu? Ali mu bo poginil? Ni si vedel pomagati, čepel je pred njim. Vzel ga je v naročje. Škorec se mu je izmuznil iz rok in znova počenil v kot. Jedi ni niti pokusil.

Deček dotlej še nikoli ni doživel tako dolgega in žalostnega dne. Bal se je dolgina, ki ga je venomer zasledoval s pogledi. A še bolj ga je tlačila škorčeva bolezen.

Ni vedel, kaj naj stori. Nič ga ni veselilo. Zdaj pa zdaj je pogledal k bolniku v spalnico.

»Klepec! Potep!«

Škorec se mu ni oglasil. Le glavo je sklanjal še niže.

»Spostil se bo in ozdravel,« je Marjeta tolažila sina, ko je opazila njegovo potrtnost. »Bržkone je kaj takega pojedel.«

Izseljenci so opazili, da ni Klepca. Kje je? Izvedeli so, da je bolan. Zaradi njegovih burk so ga imeli vsi radi. Dolgčas jim je bilo po njem. Zbrali so se okrog Lukca in ga vpraševali, kako je z bolnikom. Govorili so s sočutjem.

»Mu je že kdo vrgel kaj škodljivega,« so rekli.

To je bilo verjetno. Lukec je pomislil na Brontolona, ki je vse dni lovil škorca z očmi. Nekoč ga je bil privabil k sebi in mu nekaj ponujal na dlani. Lukec je bil to opazil šele, ko se je Klepec začel vrteti in vpiti. Pristopil je in ga odnesel.

»Ne bom ti ga pojedel, ne,« je slišal za hrbtom.

Zdaj je iskal z očmi Brontolona, ki je sedel v nekem kotu, gledal predse in se nasmihal.

»Prinesi ga!« so dejali izseljenci. »Videli bomo, kaj mu je.«

Deček je ubogal. Obšlo ga je rahlo upanje, da bodo ptiču morda pomagali.

Prinesel je škorca, ki je potrtno stal na tleh. Skozi na pol odprte trepalnice je škilil ljudem na noge. Potniki so ga ogledovali. Poskušali so ga božati, toda Klepec se jim je molče umikal. Klicali so ga, a se jim ni oglasil. Ponujali so mu raznih dobrot, toda Klepec se jih ni dotaknil.

»Škoda živali, če pogine,« so dejali.

»Čemu imamo na parniku zdravnika?« se je oglasil neki debeluh, ki mu je škorec najrajši odvezoval čevlje. »Morda ga lahko ozdravi.«

»Pa on je za ljudi, ne za živali,« se je oglasil nekdo.

»No, no. Se bo že nekaj razumel tudi na živalske bolezni.«

Prišel je zdravnik. Bil je še mlad, ves obraz se mu je smehljal. Počnil je, ogledoval in tipal škorca. Celo v kljun mu je pogledal. Nato je premeril Lukca.

»Nesi ga za menoj!« mu je rekel.

Stopila sta v ladijsko lekarnico. Zdravnik je vzel neko steklenico in iz nje nalil nekaj kaplic v ozko, stekleno cevko. Prijel je škorca za glavo in mu odprl kljun. Lukec mu je pomagal. Počasi, kaplja za kapljo, je teklo zdravilo v ptičje grlo.

Škorec se je davil in se otepal. Ko je prišel do sape, je zakričal:
»Potep! Potep!«

»Kaj to pomeni?« je vprašal zdravnik.

»Vagabondo,« je povedal Lukec italijanski.

Zdravnik se je veselo zasmel.

»Odnesi ga! Jutri bo zdrav ko riba.«

Lucec je bil zdravniku neizmerno hvaležen za pomoč. Vso noč je sanjal samo o škorcu. Ob zori se je prebudil in prisluhnil. Vse je bilo tiho. Znova je zaspal. . . Iznenada ga je prebudilo iz spanja.

»Luka! Luka!«

Škorec je stal na odeji, obračal glavo in ga gledal zdaj z enim, zdaj z drugim očesom. Bil je videti zdrav. . . Lukec je iztegnil roke, ga zgrabil in ga od veselja privil na lice.

12

Parnik je priplul do morske ožine. Na obeh straneh je bilo videti zemljo. Na desni so na visokem bregu stale utrdbe. Na morski gladini je bilo vse pisano od ribiških ladij.

»To je Gibraltar,« je pojasnil Slokar. »Na desni je Evropa, a na levi Afrika.«

